

Tadeusz Łaszkiewicz, Aleksander Różycki, Marek Cwetsch

Łyszkowice, woj. sieradzkie. Stanowisko 1

Informator Archeologiczny : badania 10, 60

1976

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

odbiegał od odkrytych w 1974 r. Groby najstarsze usytuowane były we wschodniej części cmentarzyska, groby z IV-V okresu epoki brązu w centrum, a z okresu halsztackiego w zachodniej części.

Do najciekawszych znalezisk zaliczyć należy: siekierkę kamienną pięcioboczną, młot kamienny o podwójnym okrągło-splaszczonym obuchu, fragmenty bransolet brązowych, 2 szpile z brązu z okrągło-splaszczonymi główkami i kilka pierścionków z drutu brązowego o zwoju spiralnym.

Przedmioty z brązu występowały w urnach wśród przepalonych kości ludzkich.

Materiał znajduje się w Muzeum Okręgowym w Gorzowie Wlkp.

Badania zakończono.

ŁYSZKOWICE
woj. sieradzkie
Stanowisko 1

P.P. Pracownie Konserwacji
Zabytków Pracownia Archeolo-
giczno-Konserwatorska
Oddział w Poznaniu

Badania prowadził mgr Tadeusz Łaszkiwicz / z udziałem mgr. inż. Aleksandra Różyckiego i mgr. Marka Cwetscha/. Finansowała Okręgowa Dyrekcja Gospodarki Wodnej w Poznaniu. Trzeci sezon badań. Osada z okresu wpływów rzymskich /elementy osadnictwa kultury łużyckiej - IV/V EB/.

Badaniami objęto obszar około 2500 m², tzn. dokończono eksplorację odkrywki z 1975 r. poszerzając ją o dalsze 300 m² do ogólnej powierzchni około 3700 m². Pozostałe 500 m² zbadano w formie 9 sondaży lokowanych według wskazań badań magnetometrycznych w partii zachodniej i południowej stanowiska. Odkryto dalszych około 800 obiektów, w tym 16 obiektów mieszkalnych, łaźnię, kilka budowli gospodarczych, liczne jamy /w tym około 30 obiektów ze zbożem/, piece, paleniska, mielerze itp. Ruchomy materiał zabytkowy obejmuje około 8200 fragmentów ceramiki, 2000 kości zwierzęcych, 700 grud polepy oraz 81 zabytków metalowych, kamiennych, w tym liczne noże, osetki, fragmenty zapinek brązowych, grot oszczepu, kablak wiadra, okucia szkatulek itp. Na uwagę zasługują prawdopodobnie 2 fragmenty radlic, dalsze okazy żaren rotacyjnych /łącznie 28 sztuk/, srebrny denar Septimiusza Sewera oraz bardzo wysoka frekwencja ceramiki toczonej na kole, także duża ilość zboża z licznych obiektów.

Osada datowana jest od okresu późnolateńskiego po schyłkowe fazy okresu wpływów rzymskich, głównie na III-IV wiek n.e.

Materiał z badań oraz dokumentacja znajdują się w Pracowni Archeologiczno-Konserwatorskiej P.P. PKZ w Poznaniu.

Badania zostały zakończone.